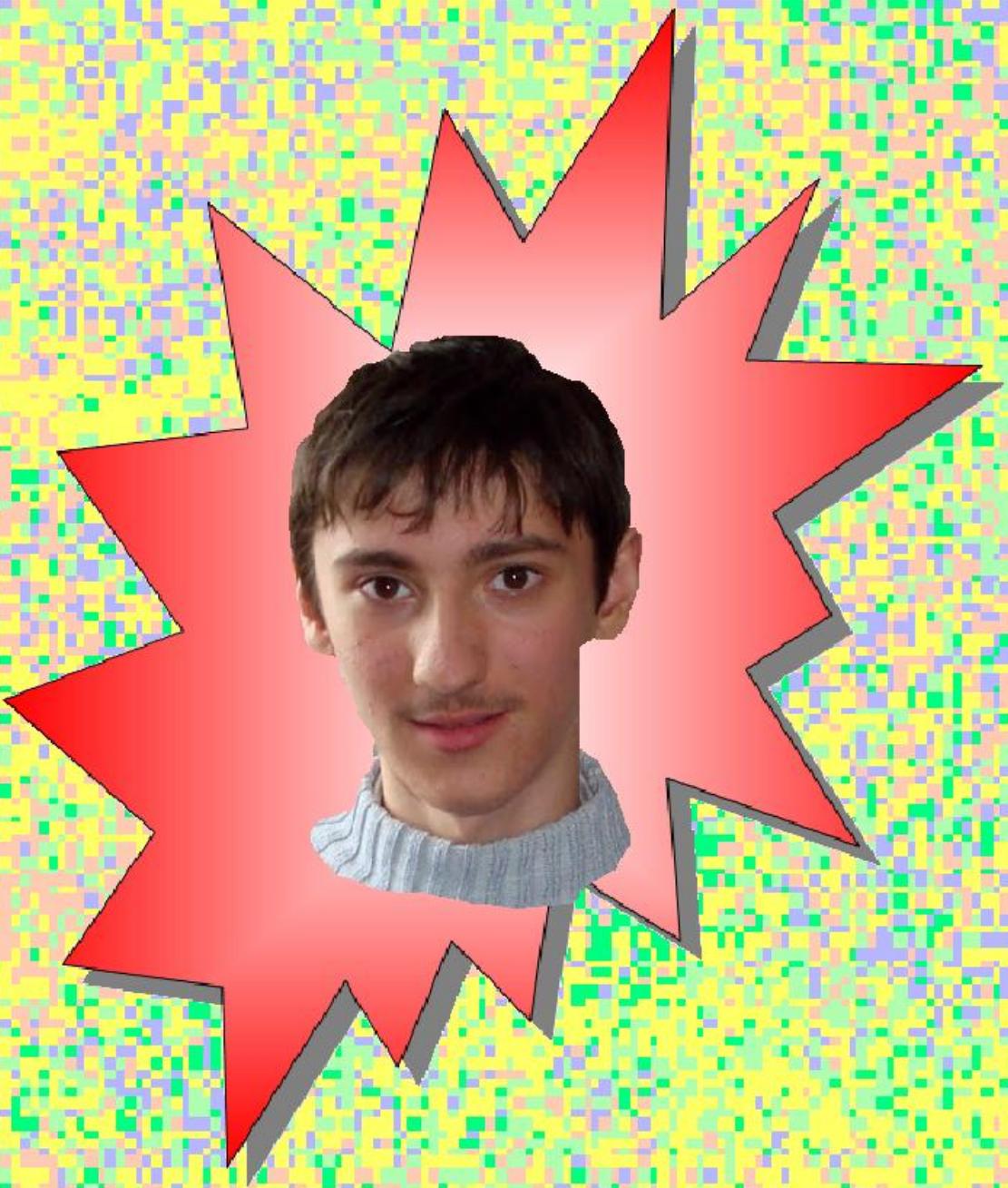

FUNDATIA
S.O.S
COPIL
GORJULUI

**POVESTEÀ MEA,
O POVESTE ADEVÀRATĂ...**

Povestea mea este povestea unui copil cu dizabilități.

Voi știi ce este un copil cu dizabilități?

.....

Ei bine, este un copil diferit.

Diferit de ceilalți copii.

.....

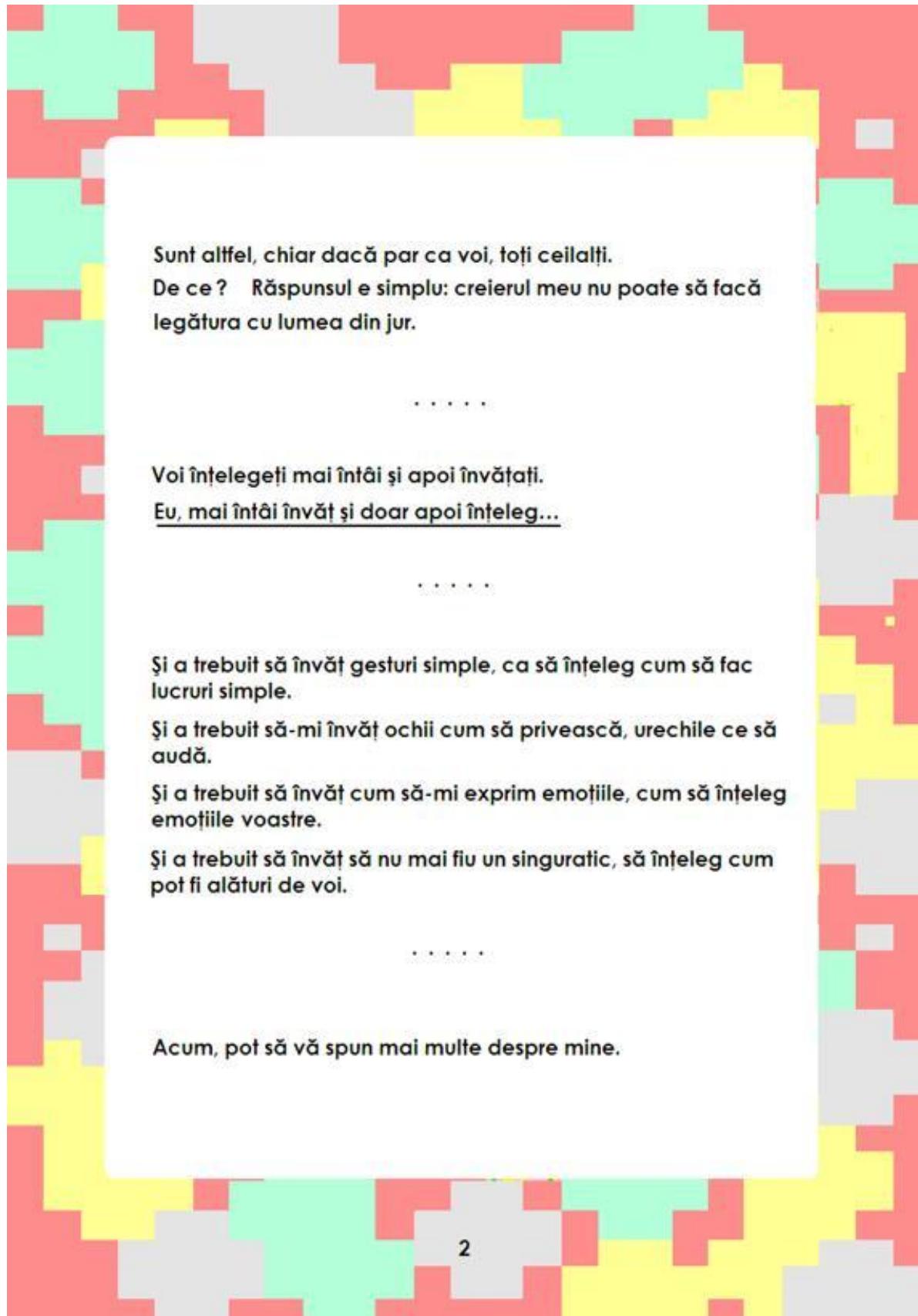
Uneori, diferența se vede cu ochiul liber, alteori, nu.

Dacă un copil nu-și poate folosi un picior, o mână, dacă e orb,
dacă e surd, înțelegeți că nu este ca voi, nu-i aşa ?

.....

Sunt însă și copii, aşa ca mine, care merg,

văd, aud, dar totuși sunt *alțfel...*

Sunt altfel, chiar dacă par ca voi, toți ceilalți.
De ce? Răspunsul e simplu: creierul meu nu poate să facă
legătura cu lumea din jur.

.....

Voi înțelegeți mai întâi și apoi învățați.
Eu, mai întâi învăț și doar apoi înțeleg...

.....

Și a trebuit să învăț gesturi simple, ca să înțeleg cum să fac lucruri simple.
Și a trebuit să-mi învăț ochii cum să privească, urechile ce să audă.
Și a trebuit să învăț cum să-mi exprim emoțiile, cum să înțeleg emoțiile voastre.
Și a trebuit să învăț să nu mai fiu un singuratic, să înțeleg cum pot fi alături de voi.

.....

Acum, pot să vă spun mai multe despre mine.

Eu nu înțelegeam de ce ceilalți copii stăteau împreună și puneau cuburile unele peste altele.

Mi s-a spus că se jucau unii cu alții.

Aveam și eu cuburi, dar în jocul meu foloseam doar unul singur, pe care îl țineam în mâini și îl roteam.

Acesta era jocul meu cu cuburile. Doar atât.

Eu nu știam să mă joc, pentru că nu învățasem acest lucru.

Ceilalți copii știau cum să se joace, fără să-i fi învățat cineva.

Vedeți cât eram de diferit ?

Eu nu înțelegeam de ce uneori fețele celorlalți erau schimbătoare.

Am învățat că bucuria este așa...

Am învățat că plânsul este așa...

Am învățat că mirarea este așa...

Am învățat că mânia este așa...

Treptat, am învățat ce exprimă fețele celor din jur.
Mai întâi uitându-mă la un desen, apoi la o fotografie
și doar după aceea, privind un chip în realitate.

Mă exprimam altfel....până când am învățat că pot și eu.

Nu știam să-mi folosesc mâna atunci când voi am să deschid o ușă, să iau un obiect. Luam mâna adultului ca să apuc cu ea.

Păream indiferent, pentru că nu știam cum să fac să mă joc cu voi. Nu mă învățase nimeni.

Auzeam atfel

.....

când auzeam apa curgând,

zgomotul era atât de puternic, încât îmi provoca durere

Vedeam **altfel**

Îmi priveam figura în oglindă și nu vedeam decât un nas.

Nu înțelegeam **care** eram eu.

Am învățat că acest nas face parte din fața mea și acum... încep să mă privesc și să mă văd **altfel**.

Vorbeam altfel

Vrei apă?

Vrei apă?

Mama
te iubeste.

Mama
te iubeste.

Ai 5 ani?

Ai 5 ani?

**De-a lungul anilor, am fost învățat la Centrul de Recuperare
al Fundației "S.O.S. Copiii Gorjului" să văd, să aud, să simt,
să mă joc, la fel ca voi.**

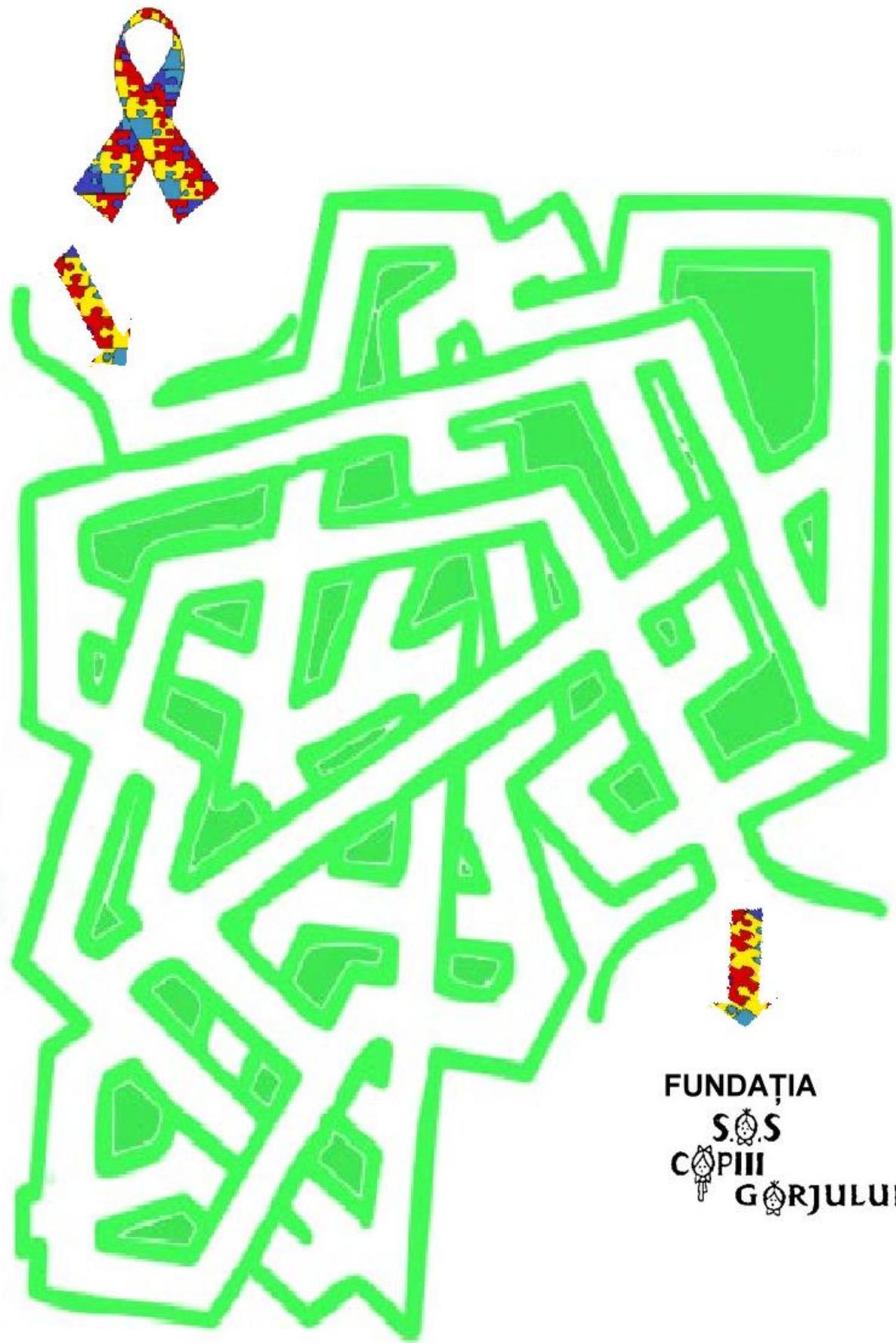
**Acum, ieșind din labirintul dizabilității mele,
am înțeles și eu cum să văd, cum să aud,
cum să-mi exprim sentimentele, cum să mă joc.**

Să vă spun acum și cum mă cheamă.
Numele meu este Cristi și sunt un copil diferit,
pentru că am o dizabilitate.
Ca mine mai sunt și alți copii, care sunt diferenți,
pentru că sunt bolnavi.
Noi nu suntem sănătoși, ca voi, ceilalți.
Ne dorim însă ca într-o zi,
medicii să poată să ne ajute și pe noi,
să ne vindecăm.

.....

Aș vrea și eu să fiu cu voi la școală,
cu voi în parc, cu voi în excursii.
Acceptați-mă așa cum sunt,
aș putea fi fratele vostru.

Fiți alături de mine, ca să pot și eu!

FUNDATIA
SOS
COPILII
GORJULUI